

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 10633/2551

นายขวลิต อิศรางกูร ณ อยุธยา โจทก์ นางฉวีวรรณหรือพรณิสราหรือ ปัญจรีย์ อิศรางกูร ณ อยุธยาหรือ พงษ์สุวรรณ กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1474, ป.พ.พ. มาตรา 1476, ป.พ.พ. มาตรา 1480, ป.วิ.พ. มาตรา 150

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์และจำเลยที่ 1 ได้ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างมาระหว่างสมรส จึงเป็นสินสมรสตาม ป.พ.พ. มาตรา 1474 (1) การที่จำเลยที่ 1 ทำสัญญาขายฝากที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวให้แก่จำเลยที่ 2 โดยไม่ได้รับความยินยอมจากโจทก์ ซึ่งเป็นคู่สมรส นิติกรรมการขายฝากที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยบทบัญญัติแห่ง ป.พ.พ. มาตรา 1476 (1) และเมื่อจำเลยที่ 2 รับซื้อฝากที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างโดยไม่สุจริต โจทก์จึงมีสิทธิขอให้เพิกถอนนิติกรรมการขายฝากที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างระหว่างจำเลยที่ 1 กับจำเลยที่ 2 ได้ทั้งหมดตาม ป.พ.พ. มาตรา 1480 โจทก์ฟ้องขอให้เพิกถอนนิติกรรมการขายฝากที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างเพื่อให้จำเลยที่ 1 โอนที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างอันเป็นสินสมรสคืนให้แก่โจทก์และจำเลยที่ 1 เป็นการฟ้องเรียกเอาที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างมาเป็นของโจทก์ด้วย หากโจทก์ชนะคดีย่อมได้ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างคืน จึงเป็นคดีฟ้องขอให้ปลดปล่อยทุกข้ออันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ ศาลชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนนิติกรรมการขายฝากระหว่างจำเลยที่ 1 กับจำเลยที่ 2 เฉพาะส่วนของโจทก์ หากโจทก์อุทธรณ์ขอให้ศาลอุทธรณ์พิพากษาเพิกถอนทั้งหมด และศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้ให้เพิกถอนนิติกรรมทั้งหมด โจทก์ยอมได้ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างทั้งหมดคืนมา จึงเป็นคดีฟ้องขอให้ปลดปล่อยทุกข้ออันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันไปจดทะเบียนเพิกถอนสัญญาขายฝากที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างตามฟ้องซึ่งจดทะเบียนขายฝากไว้เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2544 ต่อเจ้าพนักงานที่ดินกรุงเทพมหานครสาขาบางกอกน้อยโดยจำเลยทั้งสองเป็นผู้เสียค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย หากไม่ปฏิบัติตามขอให้ถือเอาคำพิพากษาของศาลเป็นการแสดงเจตนาและหากจำเลยทั้งสองไม่ปฏิบัติตามคำขอดังกล่าว ให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระค่าเสียหายเป็นเงินจำนวน 1,592,500 บาท พร้อมทั้งดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยทั้งสองขาดนัดยื่นคำให้การ ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยทั้งสองร่วมกันไปดำเนินการเพิกถอนนิติกรรมการขายฝากที่ดินโฉนดเลขที่ 56234 ตำบลบางระมาด อำเภอตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร พร้อมสิ่งปลูกสร้างบ้านเลขที่ 106/27 ซึ่งจดทะเบียนไว้เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2544 ทั้งนี้ให้เพิกถอนเฉพาะในส่วนที่เป็นกรรมสิทธิ์ของโจทก์ โดยให้จำเลยทั้งสองเป็นผู้เสียค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการทั้งหมด หากจำเลยทั้งสองไม่ไปดำเนินการให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนา โดยให้จำเลยทั้งสองรับผิดชอบในค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายทั้งหมด กับให้จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์โดยกำหนดค่าทนายความ 10,000 บาท ยกคำขออื่นนอกจากนี้ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับเป็นว่า ให้เพิกถอนนิติกรรมการขายฝากที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างพิพาทระหว่างจำเลยที่ 1 กับจำเลยที่ 2 ทั้งหมด นอกจาก

ที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ โจทก์และจำเลยที่ 2 ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "คดีนี้ทั้งโจทก์และจำเลยที่ 2 ต่างได้ยื่นฎีกา เห็นสมควรวินิจฉัยฎีกาของจำเลยที่ 2 ก่อน โดยมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 2 ว่าจำเลยที่ 1 ในฐานะเจ้าของรวมในสินสมรสย่อมสามารถจำหน่ายจ่ายโอนในส่วนของจำเลยที่ 1 ได้ โจทก์ไม่มีอำนาจขอให้เพิกถอนนิติกรรมในส่วนที่เป็นของจำเลยที่ 1 ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาให้เพิกถอนนิติกรรมการขายฝากที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างพิพาทระหว่างจำเลยที่ 1 กับจำเลยที่ 2 ทั้งหมด แทนที่จะเพิกถอนเฉพาะในส่วนที่เป็นกรรมสิทธิ์ของโจทก์เป็นการไม่ชอบนั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติได้ว่าที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างพิพาทโจทก์และจำเลยที่ 1 ได้มาระหว่างสมรส จึงเป็นสินสมรสตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1474 (1) การที่จำเลยที่ 1 ทำสัญญาขายฝากที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวให้แก่จำเลยที่ 2 โดยไม่ได้รับความยินยอมจากโจทก์ซึ่งเป็นคู่สมรส นิติกรรมการขายฝากที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างพิพาทดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1476 (1) และเมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าจำเลยที่ 2 รับซื้อฝากที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างพิพาทโดยไม่สุจริต โจทก์จึงมีสิทธิขอให้เพิกถอนนิติกรรมการขายฝากที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างพิพาทระหว่างจำเลยที่ 1 กับจำเลยที่ 2 ได้ทั้งหมดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1480 ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาให้เพิกถอนนิติกรรมการขายฝากที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างพิพาทระหว่างจำเลยที่ 1 กับจำเลยที่ 2 ทั้งหมดเป็นการชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ 2 ฟังไม่ขึ้น มีปัญหาต่อไปต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่าที่โจทก์มาฟ้องให้เพิกถอนนิติกรรมการขายฝากที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างพิพาทระหว่างจำเลยที่ 1 กับจำเลยที่ 2 เป็นคดีที่มีคำขอให้ปลดปล่อยทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้หรือไม่ โดยโจทก์ฎีกาว่าคดีนี้ไม่ใช่คดีที่มีคำขอให้ปลดปล่อยทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ โจทก์จึงควรที่จะเสียค่าขึ้นศาลในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์เพียง 200 บาท นั้น เห็นว่า โจทก์ฟ้องขอให้เพิกถอนนิติกรรมการขายฝากที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพิพาทเพื่อให้จำเลยที่ 2 โอนที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพิพาทอันเป็นสินสมรสคืนให้แก่จำเลยที่ 1 กับโจทก์ถือได้ว่าเป็นการฟ้องเรียกเอาที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพิพาทมาเป็นของโจทก์ด้วยนั่นเอง ซึ่งเมื่อศาลพิพากษาให้โจทก์ชนะคดี โจทก์ย่อมได้ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพิพาทกลับคืนมา จึงเป็นคดีที่ฟ้องขอให้ปลดปล่อยทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้เมื่อศาลชั้นต้นในคดีนี้พิพากษาให้เพิกถอนนิติกรรมการขายฝากที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพิพาทระหว่างจำเลยที่ 1 กับจำเลยที่ 2 เฉพาะส่วนของโจทก์ โจทก์อุทธรณ์ขอให้ศาลอุทธรณ์พิพากษาเพิกถอนนิติกรรมการขายฝากที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพิพาทระหว่างจำเลยที่ 1 กับจำเลยที่ 2 ทั้งหมด ซึ่งถ้าศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นให้เพิกถอนนิติกรรมทั้งหมด โจทก์ย่อมได้ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างทั้งหมดคืนมา อุทธรณ์ของโจทก์จึงเป็นคดีที่ฟ้องขอให้ปลดปล่อยทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้เช่นเดียวกันที่โจทก์เสียค่าขึ้นศาลในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์อย่างคดีมีทุนทรัพย์จึงเป็นการถูกต้องแล้ว ไม่มีเหตุที่ศาลฎีกาจะเปลี่ยนแปลงแก้ไข ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น" พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

สมศักดิ์ จันทรา · เอกชัย ชินณพงค์ · เกียรติศักดิ์ เกียรติดำรง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/10633/2551>